

Båltale på Møllevang

Tak for invitationen!

Sankthansaften: en stærk tradition, med fællesspisning, bål, sang og båltale.

Ifølge google: så holdes båltalen typisk af en lokal ildsjæl eller foreningsmenneske, men indimellem sniger der sig også en politiker ind på opgaven.

I år fik jeg så muligheden for at holde jeres båltale. Tak for det.

For at præsentere mig selv, så er jeg lokal, har boet i Agerskov i 8 år, har været frivillig i byens idrætsforening i ca. 20 år og lokalpolitik kom jeg med i for ca. 3 år siden. Så her lever vi fint op til googles beskrivelse.

Der hvor jeg voksede op var sankthansaften også den aften, hvor de voksne spillede rundbold kamp med os børn. Det var en vigtig del, som vi børn så meget frem til.

Dommeren havde den vanskeligste opgave, for nogen gik meget op i at vinde.

Efter kampen, kunne man se flere af de voksne halte derfra, for en forstrækning eller en lille fibersprængning kunne nemt blive resultatet af denne tradition. Jens bøvlede som regel med en dårlig skulder en uges tid. Men det hele gentog sig igen året efter.

Efter rundbold var der bål, som nogle frivillige havde stillet op.

Hvis man havde været "å æ silde kant" med at få grenene lagt til tørre, så kunne lidt spildolie hjælpe bålet i gang. Det skete af og til, at en sort røg signalerede, at nu kom der gang i bålet.

Vi børn havde som regel lavet en form for heks til bålet, og hvis Ludvig eller Tage havde nået det, ville der undervejs komme lyde fra heksehyl og små kanonskrald.

Heksen skulle flyve til Bloksbjerg og bålet skulle holde de onde trolde og hekse på afstand.

Aftenen kalder vi Sankt Hans' aften, det skyldes, at man oprindeligt fejrede, at Johannes døberens har fødselsdag d. 24. juni. Johannes var Jesus' fætter.

Vi markerer også, at det er midsommer og dagene igen bliver kortere, hvilket er noget vrøvl, et døgn er stadig 24 timer, men de lyse timer på dagen bliver færre ... vi er på vej over i den halvdel af året, hvor jordklodens nordlige halvdel, hælder væk fra solen.

Traditionen med at afholde Sankt Hans' aften holdes oftest i live af frivillige kræfter. Og netop frivilligheden vil jeg gerne tale lidt om.

Friplejehjemmet her har krævet mange frivillige arbejdstimer.

Frivillighed og sammenhold, og et vist mod til at blive ved på at tro på, at det kan lykkes med et friplejehjem i Agerskov, var med til at skabe dette sted. Og jeg ved, at der stadig gøres et stort frivilligt stykke arbejde.

I forening med de dygtige ansatte er håbet, at det skal et godt sted at være både for beboere og for ansatte.

Danske seniorer kårer hvert år Danmarks bedste plejehjem og her er Agerskov friplejehjem en af kandidaterne.

Jeg håber at glæden er stor hos dem, der havde modet til frivilligt at gå ind i opgaven og bidrage til, at vi nu på 7. år har en så flot en institution, som Møllevangen.

Jeg fortæller stolt til andre, at I Agerskov har vi Møllevang, et Eden friplejehjem, og jeg har ikke engang bidraget til det store arbejde, jeg bor bare i Byen.

I Agerskov har vi mange grupper der bidrager til, at det er godt at bo i Agerskov.

Når man kommer lidt hjemmefra, opdager man, at man kan fortælle om mange tiltag, der gør en forskel for os, der bor her. Og man bliver lidt stolt af, hvad Agerskov kan.

Og skiltet med:

"Hvis du boede i Agerskov, var du hjemme nu", giver ofte anledning til en samtale, om det at bo i Agerskov.

Når der over Facebook indkaldes til "Hold byen ren" aften, når der plantes smukke blomster forskellige steder og når der kommer en sangaften eller et foredrag, som vi bliver klogere eller gladere af, så vækker det en stolthed eller måske endnu mere en tryghed i, at der stadig findes folk

der er så rige, at de har lyst til at gøre noget, der kommer andre end dem selv til gode. Rige i den forstand, at de har viljen til at afsætte tiden til at bidrage til lokalsamfundet.

Er folk så taknemmelige? Fik vi noget ud af arbejdet?

Måske, måske ikke. Desværre er alle ikke så heldige, at de kan se værdien i det.

Ikke for at pille ved det noble i, at ville gøre noget for at glæde andre.

Men svaret mener jeg ligger i at ved at bidrage, styrkes og trives man selv, og i virkeligheden gjorde man noget godt for sig selv.

For man kan købe sig til forkælelse og wellness, bevarer det er da også dejlig. Men det kan ikke måle sig ved den veltilpashed der fylder en, efter at have bidraget til noget, som kommer andre end en selv til gode.

Undersøgelser har vist, at hvis et barn skal trives, så skal det opleve, at det kan bidrage med noget. Gerne i fællesskab med andre. Det styrker robustheden og troen på egne evner.

I en tid, hvor mistrivsel blandt de unge mennesker fylder på dagsordenen både i sundheds, social og børn og skoleudvalget, er det noget man lytter til.

I dette skoleår har folkeskoleelever i Tønder kommunes 7. klasser haft et valgfag, der hedder træner-akademi. Det handler om, at man skal prøve at være frivillig i en forening, et plejehjem, i en børnehave eller hvor man nu kan finde en opgave, der kan løftes af et ungt menneske. Man kunne tro at samarbejdet mellem Agerskov ungdomsskole og Friplejehjemmet har haft en indflydelse på dette tiltag. Det kan ikke med sikkerhed afvises. - For det handler om at vise de unge mennesker ind i rollen som frivillig.

En kombination af mangel på frivillige og viden om, hvad det betyder for et ungt menneske at være noget eller nogen for andre, har sat dette projekt i gang. Jeg mener det er et fremragende projekt.

Lad os håbe at det beriger de unge med mange frivillige arbejdstimer og glæde over at de kan. At de trives bedre og samtidig støtter sammenhængskraften i vores samfund. Vi kommer jo ikke udenom, at i et demokrati som det danske har vi frihed til, og dermed også ansvar for at deltage og bidrage.

Nogen vil mene at vi skal lade kommunen og staten tage ansvaret og gøre arbejdet. Denne holdning er jeg uenig i. Lad os vise dem glæden, der ligger i at ta ansvar og bidrage, ikke ved at modtage eller få.

Lad os prøve at inddrage flere i vores forståelser, så vi sammen kan gøre os uafhængige og frie, til selv at udvikle og påvirke vores egn, by og institution.

Og når vi så ikke kan bidrage så meget mere. Så er det på tide at glæde sig over, at man har bidraget til noget engang. Set noget vokse, eller at noget stadig står. En spejderhytte, en svømmehal eller nogle træer i en fælles have. Måske var man god til at lytte, når nogen ville fortælle noget eller man var rollemodel for en, der nu træner u9-fodboldspillere. Det frø man såede, kan man nu beundre eller man kan mindes fællesskabet, man blev en del af.

Gjorde man så for meget for andre og for lidt for sig selv.? Kan man det?

Blev indsatsen værdsat nok? Kan den blive det?

Vores velfærdsstat bygger på, at vi alle bidrager med det vi kan. Demokratiet bygger på at alle har en stemme og et ansvar. Det er værd at kæmpe for.

De der ikke forstår de demokratiske værdier, *skal beredte os kende*. Vi synger om det i vores midsommer vise. For *vi elsker vort land...*

Tak for orden og god sankthansaften.